

1854 november. K513/1112.

kedves Miskáin! Leírod, azért beküldj ki énvelem, hogy
arrán veíffremes kapok, elbírom magamat, s egy csóji,
per sem jiesek válatolm lelevelre, Illyen az ember!
Mig crivódrunk, egymást érte a levél, s a cs. k. postát
gáldagiosunk: most pedig a béke malaprost öleiben
ugyanisak elspannyadunk! Urobbi levelemes meglekess
jies perreben iram, hála is termek! aróta sem fordult
elő ilyen. Birtatásod, mely a nagyobb bajt kisobbnek,
vagy legalább nem oly vesélyesnek festi, jöte'kvaran tra.
Tott ráni, bár nem gyököst meg sejtése, mert egyik
symptoma a fejtiázson kívül meg eli' nem fordult, pedig
már több mint egy éve a bajnak. Akk hiszem idegyzöm,
geség, kimerülé, enervatio. Mindarálttal megrokkam
már nem képzelődni róla, s ez javulásra mutat. Elég
ebből ennyi.

Urooid fűrését, ha nem mondanám is, tudod hogy
vettem s köpönöm, ambar földölges volt; ugy hiszem
iram már, hogy Friebeig adott belőle példányt. Akk,
de mégsem földölges, mert hiszen te adott - és har,
madhor jól is esett, mert a régibb példányt nőm
sestvéren ek ahattam, a ki berninket nem rég vár at,
tanul meglátogatott. O' fialmai igyvéi s neked nagy
tisztelőd. Gondolhatod, hogy látogatása esemény
volt hársnkniál. Legalább usoltó levelem óta ilyen
nem történt.

Toldi eseményére tess ípreveteleides köpönöm
és jurettam volna, ha bár kritikus mein lincis is, el
monstad volna róla véleményed. Az usó'stót azire
látam frükölgesnek, ahogy a publicum azo higye
niferins s evota mindig az a b' eneket csinálom.
Arrán, megvallon, ilyen fogatásniot se vártam. Mert
az elfo' Toldi fogatásnióra igen sokat tett az új'ság,
a Democratia fel' gravisalo kötfellem: most már
futunk a népiessöl, vagy attól, mit annak jofotak
neverni. A homokos fekvő olakra nève igazságod
lehet; de igen ez a reir, a viadal hrvras leirása
ak, mit az egé'sben legkeresbke jeresek; nem a,

WADEN
KÖNYV-
TÁR

karán a kére fűkösz nélkül nyugtani. A tűntette nem
sajátos, hanem igen szép tárgy, s nálunk monvják
fűköszre e helyen tűntette, minél hangzatosabb is,
festőibb is, és fejezően ki: ilyen vagy olyan formában
tűntette magát. A jártányi erő nálunk jőtte így
mondatik, s ha megengedem, grammatica helyesben
is: jártá-nyi = annyi, hogy jártai képes legyen. Az
ellenszövegére elismerem igazat van, és így nem mondják
a nép, de hiszen fok jött nem mond, a mit én hall, a
náló. Tanulja meg, a fő az, hogy ne halmozassék
el új jövevények ököre alatt. Egy kére elismer. A Gyula,
főképp jellemes mindenképp elismerem hallom: s ennél
annál inkább örömlök, mert ez epizód – a mennyiben
revelationre vonatkozik, – egészen új, tehát az
főképp korfakka epika, minden más magamat semmi
jóra képesnek nem hittem. A tavasznál irtam bele:
Dalján időt!!! – és de várjunk. türelem: barátságok.

Hanem én annyit írok az én kedves rajkám,
rül, mintha annál mélsőbb tárgy sem volna.
Hogy vagyatok rehol, és és Miskám. Egyszerre az
én kedves kis kórmánny? It's fűkösz jobban
van-e?... Itallom, hogy az új körjében még jövök,
gulus abban ~~gyermek~~ fűkösz, mint az idő, a
lomban. Predikációidból nem is kitértem: és nem
igazság! Kéldj belőlök Miskám, hadal láv and o,
ket. De tréfa kivül: én, mint költőben, nem
tárcsom ugyan benned a jó paposágot fűköszre;
de, mint barátomat, örömlök, bármire – hűfűre
jó tárcsomok-díszre is, annál inkább, ha a pa,
lyán, melytől kényesebb arja, kitértem. Akár, és
Miskám, és arakkal a magasságtal halotti bes,
fűkösz, addig is, míg mint költő: papot, és
melyre vagyis fűköszre hallgatnának? It's
cseli ember. és ha én igen silyán professz
vagyok. Nem mintha ugyan bűntudattal meg seker,
de napunkint az a tapasztalatot seker.

Ma már a napokban ismét — augusztus 1-én, végre. Egy látszik, egész meggyőződött. A tenet egyik kérdésén Menzovicsról, aki mondja, hogy Menzovics előfizető gyűlt be, hogy a költségek sem felelnek, a pénz viszont kell küldözni. Ott senki sem lát. Részletem, ha a körösi klubból, is akartam, hogy rosszja az irói hitelnek. En ugyan meg nem praemmeráltatam jobba, de fogok, meglehet; mindenféle jobb volna efféle vitaelőreléssel jobban történni.

Ma már el is uralkodik; Menzovics meg folyvást kopak — többet körülünk az is, kevés alig ismerik. — Donokor baját alulálta, azonban most veszem levelet revelőjéről, sok remény van köztve folyógyógyulásokhoz, az olak is, az nemjék, ha az. Ha az. Mikor? Logy van? Könnitod november, egyike ő a „doknak, kikket jánom már láttalamból van, nődik. Gyönyörű verset (Kedvelésem) egerével, mellet egy olvasókönyvbe felrakom, mely a gymnasiumon a felső osztályai számára képeket, st. valamivel fogva fogalmi, ha elfut. Regéidből is, kezdet engedelmes, néhányat.

Pesti plasztikából minél kevesebbet tudok. Kertbeny egy sorány füzetet adott ki Garay verseiből, melyre Csákyar ugyan meg is adta neki. De Csákyar meg többet is tett, hogy kiértegetve a szabadságok, rá, kiket R. fordításai-val ámitgat. Stegény tudós B. ha tudna, mennyire amulunk! A Pol. di estijén is fordítja R. a Páth era a vitat csinálta hogy a cím e lex: de Soirée bey'm Schedel. Nem rossz. — A Vörhagy udposztor is hal, dollik. Rápostólul egy pesti gymnasiális tanár, aki akar megindítani R. a Páth című valamit. Auch gut! A haladókló Vörhagyre az a leg, nyabb víz, hogy megvárják ugyan, de azért

a Gyulai kucskor folypattant benne. Tadmilik a "ke-
gény Pali" novellájába kezdett, a nélkül hogy bevégezze
volna, elvitték vele Gereben, s az elijét nyomatták;
maga Pali, nem emiatt bevégezni, folytatja, foly-
tatja, úgyhogy erre is el lehet mondani, mint a
palócok mondják, midőn egy hajóhuro' köteleit akar,
vann a Danábat kivonni, mivel a kötél oly hirtelen
volt, hogy már véget kívánni alig győzse, így
kiáltozott fel: "ejnye, az szatta! valaki elvágta ennek
a veegit!"

Itt de, hogy az én lelkem "veegit" is valaki
el ne vágta legyen, sietek a berarashoz. Nőm,
pár nap óta fej s gyomor fájdalmat szenvedve, egész
sége, gyermekien nőnek, lakni a szíriuszhoz, a
dományokkal szagban foglaltatik, s a már
sokat fogit a háznál. Telentez az a kenyér,
s az emiatt, mit ő, s egyedül, lazasított, az anya
csupán felnyitja, mert első próba. Igen jól fike,
vélte, s én ennek jobban örülök, mintha legfőbb
elemen az volt volna egy párissal sevelőben, mert
fegőny leány ki szítja mire jut, s a nélkül is igen
jól regényes hajlama van, melyet, körülhúzó em
köke ápolni a lehető legrosszabb sevelő volna.
Szokja munkáit, nélkülözéshez! Anyagi állapotunk
a szegénységhez nem igen kedvező ^{arányban} ~~alkalmas~~ van:
íme, hogy büntet az éten, a miért hirtelen el nem
measem! Töl kelle mondanom, H. nál levő pénzem
egy rézre konyhafűtőkre, hogy az anyagiával
nyig kijökezzek! Baj, de megiródomlom.

Mikor megy, érte, Miskam.... Pestre? Olk,
kér én is ott lennék. Addig ölelünk és csó,
kolunk, mi régien hármotart, s keresők
kereseteiket.!

igaz barátod
Aranydány